

25 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

+ ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Απόδοσις του γενεσίου του Προδρόμου. Φεβρωνίας όσιομάρτυρος (†304). Όρεντίου και τών σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἦχος β'. Ἐωθινὸν γ'.

* * * * *

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Μηναίου ζ'.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, τὸν Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα, ἐκ Παρθένου Μαρίας, δεῦτε προσκυνήσωμεν· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας, τῇ ταφῇ παρεδόθη, ὡς αὐτὸς ἠθέλησε, καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ἔσωσέ με τὸν πλανώμενον ἄνθρωπον.

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Χριστὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμῶν χειρογράφον προσηλώσας, τῷ Σταυρῷ ἐξήλειψε, καὶ τοῦ θανάτου τὸ κράτος κατήργησε. Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὺν Ἀρχαγγέλοις ὑμνήσωμεν, Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν· αὐτὸς γὰρ λυτρωτὴς ἐστὶ, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν· καὶ ἐν δόξῃ φοβερᾷ, καὶ κραταιᾷ δυνάμει, πάλιν ἔρχεται, κρῖναι κόσμον, ὃν ἔπλασεν.

Ἄτερον Στιχηρὸν Ἀνατολικόν.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Σὲ τὸν σταυρωθέντα καὶ ταφέντα, Ἄγγελος ἐκήρυξε Δεσπότην, καὶ ἔλεγε ταῖς γυναῖξί· Δεῦτε ἴδετε, ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος· ἀνέστη γὰρ, καθὼς εἶπεν, ὡς παντοδύναμος· διὸ σε προσκυνοῦμεν, τὸν μόνον ἀθάνατον. Ζωοδότα Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου γ'.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὡσπερ ἀπιστηθεῖσα πρῶην τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ᾧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Στίχ. ζ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμὰ τῆς στείρωσεως λύονται μητρικά· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μηνύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγμάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς

σύλληψις. Ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἀθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαιίστρα κατάλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρῶσιν ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἷμα, συγκερασαμένη· ὅθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐχαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλμένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἔνθεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρίνον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκασμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφοινιγμένη νύμφη πανάμωμε· διὸ σε καὶ οὐράνιος, τερπνὸς ἐδέξατο θάλαμος, καὶ παστὰς ἀκατάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύκλω παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύφημε, ὁ ῥυόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὠφθης, καὶ ἀνακειμένη, ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παντοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τοῦ Σελήνου παράνοϊαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες, πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἦσπασαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἐσκίρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦνεν τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώ-

ση λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· ἀντὶ στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν ἥλιος, ἀντὶ Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

***

Εἵσοδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰαρόν ἁγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίοις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 92.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο. (92 β' 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (92 β' 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (92 β' 1)

***

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἢ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ἡ Ἀνάστασις σου Χριστέ Σωτήρ, ἅπασαν ἐφώτισε τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀνεκαλέσω τὸ ἴδιον πλάσμα. Παντοδύναμε Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. Cβ' 1).

Διὰ ξύλου Σῶτερ κατήργησας, τὴν τοῦ ξύλου κατάραν· κράτος θανάτου τῇ ταφῇ σου ἐνέκρωσας, ἐφώτισας δὲ τὸ γένος ἡμῶν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ βοῶμέν σοι· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. Cβ' 1)

Ἐν τῷ σταυρῷ Χριστέ, φανείς καθηλωμένος, ἠλλοίωσας κάλλος κτισμάτων· καὶ τὸ μὲν ἀπάνθρωπον, στρατιῶται δεικνύμενοι, λόγχῃ πλευράν σου ἐκέντησαν· Ἑβραῖοι δὲ σφραγῖσαι τάφον ἠτήσαντο, τὴν σὴν ἐξουσίαν, οὐκ ἐπιστάμενοι. Ἄλλ' ὁ δι' οἴκτον σπλάγχχνων σου καταδεξάμενος ταφήν, καὶ τριήμερος ἀναστάς, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. Cβ' 5).

Ζωοδότα Χριστέ, ἐκουσίως πάθος ὑποστάς διὰ ἄθνητους, ἐν ἄδη δὲ κατελθὼν ὡς δυνατός, τοὺς ἐκεῖ τὴν ἔλευσιν μένοντας τὴν σὴν, ἀφαρπάσας ὡς ἐκ χειρὸς κραταιοῦ, Παράδεισον ἀνθ' ἄδου, οἰκεῖν δεδώρησαι· διὸ καὶ ἡμῖν τοῖς δοξάζουσι, τὴν σὴν τριήμερον ἔγερσιν, δώρησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τοῦ Προδρόμου. Ἦχος πλ. δ'.**

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρὸς με, ἢ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα βαστάζεις, κἀγὼ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, κἀγὼ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, κἀγὼ τὴν φωνήν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

***

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Απολυτικίον Ἀναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἢ ζωὴ ἢ ἀθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. **Τοῦ Προδρόμου.**

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προφήτα καὶ Πρόδρομε, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημησαί σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμῶντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λέλυνται, τῇ ἐνδόξῳ καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε, τοῖς ἐπιγῆς πεφανέρωται· Θεός, ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Αναστάσιμον. Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ ζωὴ ἢ ἁθάνατος, τότε τὸν ἄδην ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς θεότητος· ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας, ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σά, Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Αναστάσιμον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας, καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης, Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταῖς Μυροφόροις γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς, ὑπάρχει ἀρμόδια· Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ ἄδης, καὶ ὁ θάνατος

τέθνηκε· νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν· τὸν Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταῖον Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β'.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας, τὴν πέτραν τῆς πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι. Κύριε δόξα σοι.

Δόξα.

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορὸς, σὺν Μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτήν, σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένη· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας δόξα σοι.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὴν καθελόντα * καὶ σὺν ἑαυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου * πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ μαθήτριάι, κιρνᾶτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ τάφῳ

ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις *
Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθητε * ὁ Σω-
τὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε * τὴν ἀνάστα-
σιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο ἀγ-
γέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου * Τί μετὰ
νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογιζεσθε; * ὡς Θεὸς γὰρ
* ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ
καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱόν
τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν Τριάδα
* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σεραφίμ * κρᾶ-
ζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, *
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες * ῥεύσαντα ζωῆς, * ἴθυ-
νε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς * Θε-
ὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι,
πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἱ γυναῖκες,
Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ
καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν,

ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος β'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας, πρὸς σὲ Σωτὴρ· σῶσόν με σὴ ἐπι-
λάμψει.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλά,
καθ' ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς
πρὸ τέλους τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιά-
ζειν, τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁ-
μοούσιος Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος
φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρω-
ποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν
σὸν δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κι-
νοῦνται, καὶ γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα
γὰρ τὰ κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ
ἐν Πατρὶ δι' Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εὐόκασιν ὄρει τῷ ἁ-
γίῳ· οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ
βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χειρᾶς αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν
οἱ θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἐᾷ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ
τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία,
ἐνθεν χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις κα-
ταστέφονται, Μάρτυρες, καὶ Προφήται ὀρω-
σιν.

Προκείμενον. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ζ΄ (7).

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε. (ζ΄ 7-8)

Στίχ. α΄. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ῥύσαί με. (ζ΄ 2)

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου...

Στίχ. β΄. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου. (ζ΄ 7)

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... **πᾶσα** τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Γ΄

Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (ιστ΄ 9-20).

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς πρῶτῃ πρώτῃ σαββάτου, ἐφάνη πρῶτον Μαρία τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια. Ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι, κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερῶθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν. Κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν. Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερῶθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεργεμένον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς· ὄφεις ἀροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλήσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξεληθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργούντος καὶ τὸν λόγον βεβαιούντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημεῖων. Ἀμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ *

χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντός εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἁγίας.

Ὡδιὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ
(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα,
πανστρατιανὴν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκω-
θεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἁμαρτίαν
ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραψάμε-
θα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῇ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ
Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς
θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει
σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτὴς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀ-
κηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλή-
λυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάρραξας
τοῦ θανάτου τὰ σπάρρανα, ἦν δοξολογοῦμεν
ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε
καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτί-
στην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν
μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆ-
ναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Ἵμνοις σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδιὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὑπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου
μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμόν, τὴν σὴν

εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανή-
γουριν ἄσμασι.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα
Μάρτυς, Φεβρωνία σου τὴν ψυχὴν, ἔδραμες
πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν
προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Δόξα.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν
Μάρτυς, τῆς καρδίας σου τηλαυγῶς, Μαρτύ-
ρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ νεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομη-
τορ, ἐσαρκώθη· ὄν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη
Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσενήνε-
κται.

Ὡδιὴ γ΄. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνηθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρου-
σία σου, ἐν ἣ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπου-
σα, ἐν εὐτελεῖ προσχήματι, ὑπ' ἀνόμων μυ-
κτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θεῖω
νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοδὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλα-
σας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θα-
νάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς
ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάνα-
γνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι
ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διὸ σε Θεοτόκον πίστει σέ-
βομεν.

Τῆς Ἁγίας. Ωιδὴ γ΄.
Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰσχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρυν ἔνδοξε, τυραννικήν, καὶ πολυθειᾶς, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σὺ νῦν ἐστερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένη, Φεβρωνίαν τὴν ἔνδοξον.

Δόξα.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγνή πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἢ εὐκλεῆς, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράννους κατήσχυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ποθήσασα Χριστόν, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας· οὐ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγίδων, ὀδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θεῖαν μετάνοιαν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρομῷ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδών, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἀδὰμ συναγάλλεται, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε ἀεὶ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχ. Προῖξ τῇ γυναικῶν καλλονῇ Φεβρωνία, Τομὴ κεφαλῆς· ὡς καλὴ σοι προῖξ γύναι!

Δῶκε δὲ Φεβρονίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὁρεντίου, καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα Φαρνάκιος, Ἐρως, Φιρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγῖνος.

Στίχοι. Εἰς τὸν Ὁρέντιον.

Ἐκδὺς θαλάσσης ζῶν Ὁρέντιος βάθους,
Ἐν γῆ τελευτᾷ καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Εἰς τὸν Φαρνάκιον.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνήλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Εἰς τὸν Ἐρωτα.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἐρως,
Πρὸς οὐς μεταστάς, ὡς περ ἦρα χαιρέτω.

Εἰς τὸν Φίρμον καὶ Φιρμῖνον.

Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνος τε καὶ Φίρμος,
Οἷς ἐγκάθεται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Εἰς τὸν Κυριακὸν καὶ Λογγῖνον.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους,
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίδα δοθείσης ἡμῖν βοήθειας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρως αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδα τῶν πόλεων καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων καὶ τελειῶ ἀφανισμῶ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων Λεωνίδος, Λιβύης καὶ Εὐτροπίας, τῆς μὲν διὰ πυρός, τῶν δὲ, διὰ ξίφους τελειωθεισῶν.

Στίχοι. Εἰς τὴν Λεωνίδα.

Πηδᾶ Λεωνίς εἰς τὸ πῦρ τῆς καμίνου,
Ὡς εἰς τροφὴν λέαινα πεινώσα σφόδρα.

Εἰς τὴν Λιβύην.

Κομμωτικόν τι βάμμα νύμφη Κυρίου,
Βάπτῃ Λιβύη δοῦσα τὴν δέριν ξίφει.

Εἰς τὴν Εὐτροπίαν.

Ὁ κόσμος ἀυχῶν νοσοῖας συσχεῖν δίκην,
Ἵπ' Εὐτροπίας παίζεται τετμημένης.

Ὁ ὅσιος Σίμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σορὸς, Σίμωνι σαρκὸς ἐστὶν ἐστία,
Πόλος δὲ τούτῳ πνεύματος κατοικία.

Ὁ ὅσιος Διονύσιος, ὁ κτίτωρ τῆς ἐν ὄρει τοῦ Ἄθω ἱερᾶς καὶ κοινοβιακῆς Μονῆς τοῦ τιμίου Προδρόμου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κτίτωρ Μονῆς σὺ τοῦ μεγίστου Προδρόμου,
δειχθεὶς ἐνοικεῖς νῦν Μοναῖς ταῖς τοῦ πόλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος καὶ πνευματοφόρος Δομέτιος, ὁ φίλος καὶ συνασκητῆς τοῦ ῥηθέντος Ἁγίου Διονυσίου, ὁ καὶ ποιμὴν καὶ Ἡγούμενος χρηματίσας τῆς αὐτῆς κοινοβιακῆς Μονῆς τοῦ Διονυσίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δόμους παρελθὼν τοὺς κάτω Δομέτιος,
Ανακτόροις νῦν ἐγχορεύει τοῖς ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου νεομάρτυρος Γεωργίου, τοῦ ἐξ Ἀτταλείας, μαρτυρησάντος ἐν ἔτει ,αωκγ' (1823).

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου νέου Ὁσιομάρτυρος Προκοπίου, τοῦ ἀπὸ Βάρνα καταγομένου, καὶ ἀθλήσαντος ἐν Σμύρνη ἐν ἔτει ,αωι' (1810).

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Τρίτῃ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν Ἁγίων Νεοφανῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων.

Στίχ. Νεοὶ ἀθληταί, ὤλεσαν τὴν γραῦν Ἄγαρ.
Καὶ νῦν σύνεισι τοῖς ἀθληταῖς τοῖς πάλοι.

Βῆ δὲ Πόλον πληθὺς, νεάθλων ἄστῳ Θεοῖο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ' ἀπὸ τῶν Ἁγίων Πάντων (τοῦ Ματθαίου), μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων Ὁσιομαρτύρων τῶν ἐν ταῖς Μοναῖς Ζωγράφου, Βατοπαιδίου, Ἰβήρων καὶ τῇ Σκήτῃ τῶν Καρυῶν τοῦ Ὁρους Ἄθωνος ἀσκησάντων, ἐλεγξάντων δὲ τοὺς Λατίνους καὶ τοὺς λατινόφρονας Μιχαὴλ βασιλέα τὸν Ἀζυμίτην καὶ τὸν Πατριάρχην Βέκκον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, καὶ διὸ πυρός, πνιγμοῦ θαλάσσης, ἀγχόνης καὶ ξίφους τελειωθέντων διὰ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν.

Στίχ. Πυρὶ, πνιγμῶ, ἀγχόνη καὶ ξίφει,
Ἄθωνῖται ἐκήρυξαν Ὁρθοδοξίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Γ' Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐνδεκακρίθμων Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν Ἱερῶ Κοινοβίῳ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Ἄθω διαλαμψάντων, Ὁσίων μὲν πέντε· Διονυσίου, Νήφωνος, Δομετίου, Λεοντίου καὶ Φιλοθέου, Ὁσιομαρτύρων δὲ ἑτέρων ἕξ· Μακαρίου, Ἰωάσαφ, Χριστοφόρου, Ἰωσήφ, Γενναδίου καὶ Παύλου.

Στίχ. Εἰς τοὺς Ὁσίους.

Χριστοῦ τὸν ζυγὸν βαστάσαντες Πατέρες,
Σύμμορφοι Αὐτοῦ ὠράθητε τῆς δόξης.

Εἰς τοὺς Ὁσιομάρτυρας.

Ἐξαπτερόγων τῆς χαρᾶς ἀξιοῦνται
Οἱ ἑξάριθμοι ἀθλήσαντες ὀπλίται.

Θείων ἄγγυριν Πατέρων ἐν ἡματι ὑμνέειν θέμις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Γ΄ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου, τὴν μνήμην τιμῶμεν τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν εὐαγῆ ἐκεῖσε Μονήν, οὗ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν μέχρι καὶ τῆς σήμερον αὐτὴ φυλάττει.

Στίχ. Κτίτωρ Μονῆς σὺ Νικολάου ὠράθης,
Ὅθεν κατοικεῖς ἐν μοναῖς ταῖς τοῦ Πόλου.

Ἐβδομάτῃ Δεκεμβρίου πόλον κατώκησε Γρηγόριος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ἐσφιγμένου διαλαμψάντων· Ἀθανασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ τῶν Ὁσίων, Ἀντωνίου τοῦ Ῥώσου, Δαμιανοῦ, Ἰακώβου καὶ Δομετίου· Ἀγαθαγγέλου καὶ Τιμοθέου τῶν Ὁσιομαρτύρων· ἐτι δὲ καὶ τῆς μακαρίας καὶ Ἁγίας βασιλίδος Πουλχερίας τῆς παρθένου, ὡς κτιτορίσσης.

Στίχ. Ἐννεάριθμον Ἁγίων θεῖον στίφος·
Σύνεστι χοροῖς οὐρανίων Ἀγγέλων.

Θέσκελον ἐννεάδα ὕμνοισιν Ἁγίων χρεῶν ὕδειν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ Γ΄ τοῦ Ματθαίου, μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Σκήτῃ τῆς Θεοπρομήτορος Ἁγίας Ἀννης διαλαμψάντων, Ὁσίων μὲν ἑπτὰ Γεροντίου, Νήφωνος, Γερασίμου, Διονυσίου τοῦ Ῥήτορος, Μητροφάνους, Σωφρονίου καὶ Σάββα· Ὁσιομαρτύρων δὲ ἐννεά· Μακαρίου, Νικοδήμου, Κοσμᾶ, Λουκᾶ, Ἰλαρίωνος, Νικήτά, Δαβίδ, Παύλου καὶ Νεκταρίου.

Στίχ. Εἰς τοὺς Ὁσίους.

Ἐπτὰριθμον σύστημα θεῖων Πατέρων
Ἐχθρῶν κατεπάλαισεν ἀσάρκων πλῆθος.

Εἰς τοὺς Ὁσιομάρτυρας.

Ἐννεάριθμοι Χριστοῦ στερόροι ὄπλιται
Συνήφθησαν τάξεσι ταῖς τῶν Ἀγγέλων.

Τῇ Γ΄ Κυριακῇ τῶν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου περικοπῶν, ἡ Σύναξις τελεῖται τῆς ὀκταρίθμου χορείας τῶν ἐν Ὑδρᾷ βιωσάντων καὶ παροικησάντων ἁγίων, ἧτοι Κωνσταντίνου Νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου, Μακαρίου

Ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου, Ἀθανασίου τοῦ Παρίου, Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου, Σιλβέστρου τοῦ Ἐρημίτου, Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματοβρύτου, Σάββα τοῦ ἐν Καλύμνῳ καὶ Φωτεινῆς τῆς Ἐρημίτιδος.

Στίχ. Ὀκτάριθμος χορὸς ἐφορᾷ γῆν Ὑδρας,
Ἦς παντέφορος Θεομήτωρ τυγχάνει.

Ἐν κοινῇ πανηγύρει Ὑδρας προστάτας ἀεῖδω.

Δῆμον θεοεἰχελον Πατέρων γεραίρειν ὄμα θέμις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Θεοτόκου.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐναρξέως τοῦ Τριωδίου, τῆ Β΄, Δ΄ καὶ Ε΄ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοιξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος * καὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῇ βασιλίδι Μητρί * καὶ ὀφθήσομαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, * ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον· * καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως * σοῦ τοῦ ὑψίστου * ὁ προφήτης Ἀββακούμ * κατανοῶν ἐκραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· * σὺ γάρ, ἀπειρογάμη Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρᾳ * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, * πᾶσι τοῖς ὕμνοῦσί σε * σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ωιδὴ ζ΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες
έορτὴν οἱ θεόφρονες * τῆς Θεομήτορος * δεῦ-
τε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, * τὸν ἐξ αὐτῆς τε-
χθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ωιδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες *
παρὰ τὸν κτίσαντα * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν *
ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον *
Ὑπερύμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ
Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν
Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος·
* νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν οἰκουμένην ἀπα-
σαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
νομεν.

Η ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτηρῇ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδια-
φθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως
Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μα-
καριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός,
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐ-
τόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγα-
θῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ...

Καταβασία. Ωιδὴ θ΄.

Ἄπας γηγενῆς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμ-
παδουχούμενος· * πανηγυριζέτω δὲ * ἀῦλων
νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν ἱερὰν πανή-
γυριν * τῆς Θεομήτορος, * καὶ βοάτω * Χαί-
ροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρ-
θενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ... ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Γ΄.

Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται, μή τις διαπιστεύτω· ἐ-
φάνη τῇ Μαρίᾳ γὰρ, ἔπειτα καθωράθη, τοῖς
εἰς ἀγρὸν ἀπιούσι· μύσταις δὲ πάλιν ᾤφθη, ἀ-
νακειμένοις ἑνδεκά· οὓς βαπτίζειν ἐκπέμψας,
εἰς οὐρανοῦς, ὅθεν καταβέβηκεν ἀνελήφθη,
ἐπικυρῶν τὸ κήρυγμα, πλήθεσι τῶν σημείων.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀνατείλας Ἥλιος, ἐκ παστοῦ ὡς νυμφίος, ἀπὸ τοῦ τάφου σήμερον, καὶ τὸν ἄδην σκυλεύσας, καὶ θάνατον καταργήσας, σὲ Τεκούσης πρεσβείαις, φῶς ἡμῖν, ἐξαπόστειλον, φῶς φωτίζον καρδίας, καὶ τὰς ψυχάς, φῶς βαδίζειν ἅπαντας ἐμβιβάζον, ἐν τρίβοις προσταγμάτων σου, καὶ ὁδοῖς τῆς εἰρήνης.

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄) καί

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Πᾶσα πνοὴ καὶ πᾶσα κτίσις, σὲ δοξάζει Κύριε, ὅτι διὰ τοῦ Σταυροῦ τὸν θάνατον κατήργησας, ἵνα δείξης τοῖς λαοῖς, τὴν ἐκ νεκρῶν σου ἀνάστασιν, ὡς μόνος φιλόθεος.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν Ἰουδαῖοι, πῶς οἱ στρατιῶται ἀπώλεσαν, τηροῦντες τὸν Βασιλέα; Διατί γὰρ ὁ λίθος οὐκ ἐφύλαξε τὴν πέτραν τῆς ζωῆς; ἢ τὸν ταφέντα δότωσαν, ἢ ἀναστάντα προσκυνεῖτωσαν, λέγοντες σὺν ἡμῖν· Δόξα τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρῶν σου, Σωτῆρ ἡμῶν δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἄγγελος ἐκάθισεν εἰς τὸν λίθον τοῦ μνήματος· αὐτὸς ἡμᾶς εὐηγγελίστατο εἰπών· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, ὁ Σωτῆρ τοῦ κόσμου, καὶ ἐπλήρωσε

τὰ σύμπαντα εὐωδίας. Χαίρετε λαοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως Κύριε, τῇ Κεχαριτωμένῃ ἐκόμισεν· Ἄγγελος δὲ τὸν λίθον τοῦ ἐνδόξου σου μνήματος, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει ἐκύλισεν. Ὁ μὲν, ἀντὶ τῆς λύπης, εὐφροσύνης σύμβολα μηνύων, ὁ δέ, ἀντὶ θανάτου, Δεσπότην ζωοδότην κηρύττων ἡμῖν. Διὸ βοῶμέν σοι· Εὐεργέτα τῶν ἀπάντων Κύριε δόξα σοι.

Ἐτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολικά.

Στίχ. ε΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἔρραναν μύρα μετὰ δακρῶν, ἐπὶ τὸ μνήμα σου αἱ γυναῖκες, καὶ ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα αὐτῶν, ἐν τῷ λέγειν· Ἀνέστη ὁ Κύριος.

Στίχ. ς΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Αἰνεσάτωσαν ἔθνη καὶ λαοί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν ἐκουσίως δι' ἡμᾶς Σταυρὸν ὑπομείναντα, καὶ ἐν τῷ ἄδῃ τριήμερεύσαντα· καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτοῦ, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, δι' ἧς πεφώτισται πάντα τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Στίχ. ζ΄. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθῆτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Ἐσταυρώθης, ἐτάφης Χριστέ, ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης, δωρούμενος τῷ κόσμῳ ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. η΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ὅντως παράνομοι, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μείζονος ἡμᾶς θαύματος ἠξιώσατε. Ἐχουσι τὴν γνῶσιν οἱ φύλακες. Σήμερον προήλθε τοῦ μνήματος, καὶ ἔλεγον· Εἶπατε, ὅτι ἡμῶν κοιμωμένων, ἦλθον οἱ Μαθηταί, καὶ ἔκλεψαν

αὐτόν. Καὶ τίς κλέπτει νεκρόν, μάλιστα δὲ καὶ γυμνόν; Αὐτὸς ἀνέστη αὐτεξουσίως ὡς Θεός, καταλιπὼν καὶ ἐν τῷ τάφῳ τὰ ἐντάφια αὐτοῦ. Δεῦτε ἴδετε Ἰουδαῖοι, πῶς οὐ διέρρηξε τὰς σφραγίδας, ὁ τὸν θάνατον πατήσας, καὶ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τὴν ἀτελεύτητον ζωὴν δωρούμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἐωθινὸν Γ'. Ἦχος γ'.

Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας, τὴν τοῦ Σωτῆρος εὐαγγελιζομένης, ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ ἐμφάνειαν, διαπιστοῦντες οἱ Μαθηταί, ὠνειδίζοντο τὸ τῆς καρδίας σκληρόν· ἀλλὰ τοῖς σημείοις καθοπλισθέντες καὶ θαύμασι, πρὸς τὸ κήρυγμα ἀπεστέλλοντο. Καὶ σὺ μὲν Κύριε, πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀνελήφθης Πατέρα· οἱ δὲ ἐκήρυττον πανταχοῦ τὸν λόγον, τοῖς θαύμασι πιστούμενοι. Διὸ οἱ φωτισθέντες δι' αὐτῶν, δοξάζομέν σου, τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, φιλάνθρωπε Κύριε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένε· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητός Χριστός ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

***

Καὶ εὐθύς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνούμεν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθημένοσ ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθησ ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα· * Κύριε, ἐλέησόν με· * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος· * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος δ΄.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν * ἄσω-
μεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου * καὶ ἀρχηγῷ τῆς
ζωῆς ἡμῶν * καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν
θάνατον * τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν * καὶ τὸ μέγα
ἔλεος.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ τυπικά, οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου.

Εἰ δὲ μὴ, τὰ Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ
μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν
θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔρ-
γα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐ-
τοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρμε΄ (145).

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέ-
σω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστάς ἐκ νε-
κρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλουῖα.

Στίχ. β΄. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς
αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐ-
τοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. γ΄. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Στίχ. δ΄. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ
Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθά-
νατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, *
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, *
εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡ-
μᾶς.

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόφρωνος...

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος ὁ τυχών. Ψ. ριζ΄ (117).

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον τοῦ ἤχου.

Στίχ. β΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ
ἔλεος αὐτοῦ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

* * *

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

* * *

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου. ᾠχος β'.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Προστασία * τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, * μεσιτεία * πρὸς τὸν ποιητὴν ἀμετάθετε, * μὴ παρίδης * ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, * ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθὴ * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι * Τάχυνον εἰς πρεσβείαν * καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, * ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, * Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Γ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ριζ').

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ῥωμ. ε' 1-10)

Ἀδελφοί, δικαιοθέντες ἐκ πίστεως εἰρήνην ἔχομεν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν χάριν ταύτην ἐν ἣ ἑστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλπίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομονὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταίσχυνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθανεῖται ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἀμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον δικαιοθέντες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Στίχ. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλεσώμεθά σε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Γ' Ματθαίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (στ' 22-33).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός· ἐὰν οὖν ὁ ὀφθαλμός σου ἀπλοῦς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου φωτεινὸν ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρὸς ᾖ, ὅλον τὸ σῶμά σου σκοτεινὸν ἔσται. Εἰ οὖν τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος ἐστί, τὸ σκότος πόσον; Οὐδεὶς δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει, ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω

ὕμῖν, μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε καὶ τί πίνητε, μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν τί ἐνδύσθησθε· οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶν τῆς τροφῆς καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι οὐ σπείρουσιν οὐδὲ θερίζουσιν οὐδὲ συνάγουσιν εἰς ἀποθήκας, καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος τρέφει αὐτὰ· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα; Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθετε τὰ κρίνα τοῦ ἀγροῦ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ οὐδὲ νήθει· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἐν τούτων. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε λέγοντες, τί φάγωμεν ἢ τί πίνωμεν ἢ τί περιβαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ· οἶδεν γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι χρῆζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θείου λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β΄.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ, * ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου, Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, * ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

*****

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Ὡδαὶ δ΄-θ΄ τῶν κανόνων.

Ὡδιὴ δ΄. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου, οὐ πρέσβυς οὐκ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παρίστασαι, ὡς κριτὸς Καϊάφα τῷ βήματι, οὐ κραυγάζων Δέσποτα, κρίσιν ἐξάγων τοῖς ἔθνεσιν, ἦν διὰ τοῦ πάθους σου, τῇ οἰκουμένῃ εἰργάσω, σωτηρίαν Χριστέ.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῷ πάθει σου, τοῦ ἐχθροῦ αἰ ῥομφαῖαι ἐξέλιπον· τῶν ὑπεναντίων δέ, ἐν τῇ εἰς ἄδου καθόδῳ σου, πόλεις καθηρέθησαν, καὶ τοῦ τυράννου τὸ θράσος καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὲ λιμένα, σωτηρίας καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· σὺ γὰρ ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας. Ωιδὴ δ΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μῶμος ἐν σοί, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημε, Φεβρωνία· σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῆ σου καὶ ἐραστῆ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστῆσαι ἐσπούδασας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θεόφρον πανόλβιε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐξ ἀπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογικοῖς· ἥς ὀρεγομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Δόξα.

Λόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θεόσοφε, τοῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, τὰς ἱεράς βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθέως Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλουτήσασα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πύλη φωτός, πᾶσιν ἐδείχθης Πανάμωμε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτῷ σώματι Χριστόν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπαστρέψασα· οὗ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτίησατο.

Ωιδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός, διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα, τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σου, ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς κέδρος Χριστέ, τῶν ἐχθρῶν τὸ φρύαγμα συνέτριψας, ἐκουσίως Δέσποτα, ἐν τῇ κυπαρίσσῳ ὡς ἠυδόκησας, καὶ τῇ πεύκῃ καὶ κέδρῳ, σαρκὶ συνανυψούμενος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν λάκκῳ Χριστέ, κατωτάτῳ ἔθεντό σε, ἄπνουν νεκρόν· ἀλλ' οἰκείῳ μῶλωπι, ἐπιλεησμένους τραυματίας Σωτήρ, τοὺς ἐν τάφοις ὑπνοῦντας, σεαυτῷ συνεξανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυσώπει τὸν σόν, Υἱὸν καὶ Κύριον, Παρθένε ἀγνή, αἰχμαλώτοις λύτρωσιν, τοῖς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Τῆς Ἀγίας. Ωιδὴ ε΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὠραιώθης πορφύρα, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθείση σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων σταῖσα, δικαστῶν ὦ Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Δόξα.

Ῥοὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθειᾶς τὴν φλόγα κατέσβεσεν· οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκριζούμενοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοὶ Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυριῶν τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ

Παρθένου ἁγίας μετέβησαν, ἐμπεριπατοῦν-
τες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία
παρθένε θεόνυμφε.

Ωιδὴ στ´. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β´. Ὁ εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀ-
νεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικα-
λοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνά-
γαγε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς κακοῦργος ὁ Δίκαιος κέκριται, καὶ μετὰ ἀ-
νόμων τῷ ξύλῳ προσήλωται, τοῖς ὑπευθύνοις
ἄφεσιν, τῷ οἰκείῳ δωρούμενος αἵματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Δι' ἐνὸς μὲν ἀνθρώπου τοῦ πρώτου Ἀδάμ,
πάλαι εἰς τὸν κόσμον εἰσηλθεν ὁ θάνατος,
καὶ δι' ἐνὸς ἀνάστασις, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ πε-
φανέρωται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διαιωνί-
ζεις παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεό-
τητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Τῆς Ἀγίας. Ωιδὴ στ´.

Ἦχος πλ. δ´. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἢ ἄθεος, καὶ θρασεῖα
κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάν-
των προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμα σου ἔν-
δοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας, ὁ
θεῖος Λυσίμαχος. **(δίς)**

Δόξα.

Φωστῆρα θεολαμπῆ σε ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ
θεοφόρος Βρυαῖνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκβιβάσα-
σα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδόλως διήμαρτε·
παρέστησε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε νύμ-
φην ἀμόλυντον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἔμψυχος τοῦ Δεσπότης θάλαμος, ὁ λαμ-
πραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς, ὡ-
σπερ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν
μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπής,
Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται.

Ωιδὴ ζ´. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β´. Ὁ εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερόριπσε,
Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισί, δρό-
σον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος
καὶ ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔφερες Δέσποτα δι' εὐσπλαγχνίαν, θα-
νάτῳ τὸν ἀνθρωπον, καθορᾶν τυραννούμε-
νον, ἀλλ' ἦλθες καὶ ἔσωσας ἰδίῳ αἵματι, ἀν-
θρῶπος γενόμενος, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑ-
περένδοξος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰδόντες σε ἔπτηξαν ἡμφιεσμένον, στολὴν ἐκ-
δικήσεως, οἱ πυλωροὶ τοῦ ἄδου Χριστέ· ἀγνώ-
μονα τύραννον, οἰκέτην Δέσποτα, ἦλθες γὰρ
χειρώσασθαι, ὁ ὢν εὐλογημένος καὶ ὑπερέν-
δοξος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγίων ἀγίαν σε κατανοοῦμεν, ὡς μόνην κυή-
σασαν Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον, Παρθένε ἀμό-
λυντε, Μῆτερ ἀνύμφευτε· πᾶσι γὰρ ἐπήγα-
σας πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ
σου.

Τῆς Ἀγίας. Ωιδὴ ζ´.

Ἦχος πλ. δ´. Παιδες Ἑβραίων.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχου-
σιν ἐν πίστει τῷ ναῷ σου, Φεβρωνία σεμνή,
καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. **(δίς)**

Δόξα.

Ὡ τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, ἀξιάγαστε παρθένε Φεβρωνία, τῇ Παρθένω καὶ Θεομήτορι βοῶσα· Εὐλογημένος πάνταγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ωιδὴ η΄. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Κάμιμος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αἵματι Χριστέ, τῷ σῷ πεφοινιγμένην, τὴν τῆς σαρκὸς σου καθορῶντα στολήν, ἐν τρόμῳ ἐξίσταντο, τὴν πολλὴν μακροθυμίαν σου, τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα κράζοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ μου τὸ θνητόν, ἐνέδυσας Οἰκτίρμον, ἀθανασίαν τῇ ἐγέρσει σου· διὸ ἀγαλλόμενος, εὐχαρίστως ἀναμέλπει σοι, ὁ ἐκλεκτὸς λαὸς Χριστέ κράζων σοι· Κατεπόθη ὄντως εἰς νίκος ὁ θάνατος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς, ἀχώριστον ἐν μήτρᾳ, θεανδρικῶς πολιτευσάμενον, ἀσπόρως συνέλαβες, καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας, θεογεννήτορ Πάνταγνε, ὅθεν σε σωτηρίαν, πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Τῆς Ἀγίας. Ωιδὴ η΄.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται νῦν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὠμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, τὸν φωτοποιόν, καὶ φωτοδότην βοῶσα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμήθης ὕστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστοῦ νεᾶνις φαιδρά, καὶ σοῦ τοὺς μαστούς, τοὺς ἀγαθοὺς ὑπὲρ οἶνον, ἐτμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας· ὁσμῇ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιάζεις.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν, ἀλλ' ὡς θαυμαστή, καὶ ἐκλεκτῇ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδης, ἀλλὰ με σαῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ῥητορευόντων γλῶσσαί σε, ἀνυμνήσαι οὐ σθένουσιν, ὦ Θεογεννήτορ, Μαριάμ θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος· ᾧ νῦν ἡ Φεβρωνία, μελωδοῦσα κραυγάζει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ωιδὴ θ΄. Ὁ ἀναστάσιμος. Ἦχος β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον Θεοτόκον, μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως ἐν Παραδείσῳ φυτευθέν, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, τὸ τρισόλβιον ξύλον τοῦ σοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, αἷματι καὶ ὕδατι θείῳ, ὡς ἐκ πηγῆς, τῆς θείας πλευρᾶς σου, Χριστὲ ἀρδευόμενον, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐξήνηθησε.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθεῖλες δυνάστας, σταυρωθεὶς ὁ Παντοδύναμος, καὶ τὴν κάτω κειμένην, ἐν τῇ τοῦ ἄδου φρουρᾷ, φύσιν τῶν ἀνθρώπων ὑψώσας, τῷ πατρικῷ ἐνίδρυσας θρόνῳ· μεθ' ἧς σε ἐρχόμενον, προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοούσιον, ὀρθοδόξως ὑμνοῦντες, πιστοὶ δοξάσωμεν, ἄτμητον ὑπέρθεον φύσιν, τρισσοφεγγῆ, ἀνεσπερον αἴγλην, τὴν μόνην ἀκήρατον, τὴν τὸ φῶς ἡμῖν ἐκλάμπουσαν.

Τῆς Ἁγίας. Ωιδὴ θ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡ θεία τοῦ Δεσπότητος περιστερά, περιηργυρωμένη λαμπρότητι, παρθενικῇ, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοῖ προσομιλοῦσα γυμνῷ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους μακαριστοῦ, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Δόξα.

Ίάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμός, ῥοιζηδὸν τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, θήκη Φεβρωνία θεοειδής, τῆς παρθενίας ἄγαλμα,

ἄνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλαῖσμα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνώρθωσας, Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλισθημα Λόγον κύησασα, τὸν ἀνορθοῦντα, τοὺς κατερῶραγμένους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον· ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεής, ποθήσασα συντόνωσας, Ὅπισω σου δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν.

* * * * *